

малкото да се залага голямото. Той бе доволен от това, което бе постигнал. Баща му и чичовците му бяха освободили родината, той бе обединил в ширни и мощни предели, синът му щеше да довърши започнатото. Всяко поколение трябваше да стъпва напред, чак след като бе здраво застанало върху това, на което седеше.

38

Царица Ирина притисна гъвкавото животно до лицето си и го погали. Малкият леопард, който ѝ бе изпратил в дар Фридрих II, изръмжа като едра, сърдита котка и настръхна. Помъчи се да се измъкне от ръцете ѝ. Скъпоценните му огърлици задрънчаха. Хубавата жена се засмя, погали го по атлазената покривка, която обвиваше гърба му, и го пусна на земята. След това се послуша. В съседната стая самодържецът пишеше на венгерския княз Калман, че той и кралското семейство могат винаги да разчитат на гостоприемството в земята на българския цар. Защото земята на угрите бе сполетяна от грозна напасть. Татарите грабеха и палеха граничните венгерски градове и селища, посичаха всичко живо и заплашваха дори Пеща. Бела IV би могъл да изпрати кралица Мария и близките ѝ, заедно с младия император Бодуен, който, начело на огромната си рат от кръстоносци, бе решил да мине през западна Венгрия и бе получил благосклонното разрешение на българския цар, да продължи пътя си през Асенови земи.

Ирина надникна зад плещите на царя. Облегна се на рамото му. Погали с лека длан белите му коси.

— Все работиш...

Самодържецът бързо се извърна, остави перото и печатите, протегна ръце към сияйната ѝ младост. Тя се сгуши в прегръдките му, допре галено меката си буза до неговата, обви снежни ръце около шията му. Празничната ѝ одежда излъчваше тежкия блясък на коприната, смесен със загадъчно източно ухание.